

Vtorek, četrtek in soto izhaja in velja v Mariboru brez pošiljanja na dom

za vse leto 8 g. — k,
" pol leta 4 " — "
" četrť " 2 " 20 "

Po pošti:
za vse leto 10 g. — k
" pol leta 5 " — "
" četrť " 2 " 60 "

Vredništvo in opravništvo je na stolnem trgu (Domplatz) hiš. št. 179.

SLOVENSKI NAROD.

Oznaniła:

Za navadno tristopno vrsto se plačuje:
6 kr. če se tiska 1krat,
5 " " " 2krat,
4 " " " 3krat.
veče pismenke se plačujejo po prostoru.

Za vsak tisek je plačati kolek (štampelj) za 30 kr.

Rokopisi se ne vračajo, dopisi naj se blagovoljno frankujejo.

Izid volitev.

V četrtek 23. t. m. so se vršile na Štajerskem volitve za kmečke občine.

Za celjsko okolico sta izvoljena narodna kandidata **dr. Vošnjak** s 186 glasovi in **dr. Dominkuš** s 155 glasovi. Nasprotna kandidata sta imela: Vrečko 69 in Tieber 41 glasov. C. k. komisar je bil pri volitvi zelo pristransk za nemškutarska kandidata.

V ljuto merskem okraji je izvoljen narodni kandidat **Jan. Kukovec**.

V ptujskem okraji je izvoljen **Herman** s 67 glasi proti 44, ktere je dobil nemškutarski kandidat.

V slovenjegraškem okraji je s 50 glasi izvoljen narodni kandidat **Adamovič**.

V brežkem okraji je izvoljen kozjanski dekan, narodnjak **Franc Kosar**, z 59 glasovi, nemškutarski kandidat **dr. del'Cott** je dobil 37 glasov.

V mariborskem okraji pak nismo zmagali. Izvoljena sta po strašnih naporih Nemca Brandstetter (105) in Seidl (104). — Narodna kandidata sta dobila impozantno manjšino glasov: **dr. Sernec** 82 in **dr. Radej** 81 glasov.

Torej imajo štajerski Slovenci zdaj šest poslancev. Volilo se bode še v mestu Celji (narodni kandidat **dr. Ipavic**), ter v mestu Ptuj-i (narodni kandidat **dr. Gršek**).

O posameznostih pri volitvah bomo govorili še le prihodnjič, zlasti o mariborski.

* * *

Na nemškem zgornjem Štajerskem so volitve v kmečkih občinah nepričakovano izpadle. Padli so liberalci in zmagali so „katoliško-konservativci.“

V radgonski okolici je izvoljen grof **Platz**, federalist.

V okolici graški grof **H. d' Avernas**. V Irdingu kmet **Rabinger**. V Weitz-u baron **Gudenus** s 111 glasovi. Tukaj je voditelj štajerskih Nemcev **Kaiserfeld** kandidiral pa samo 12 glasov dobil. V nemškem **Landsbergu** je izvoljen znani profesor **Massen**. V **Feldbachu** sta voljena župnik **dr. Lehman** in mlinar **Weinhandl**. V **Hartbergu** opat **Allinger**. V **Lipnici** sta izvoljena grof **A. d' Avernas** in **Karlon**. (Tukaj sta kandidirala in padla dva znana liberalca **Stremayr** in **Schloffer**.)

Vsi ti voljeni so konservativci. V **Neumarktu** je prodrl liberalac **Plankensteiner**.

V **Liezen-u**, **Leobnu**, **Bruku**, so bili voljeni liberalci.

V **Judenburgu** pak klerikalni **Pernfeind**, kmet.

Potem tacem je dozda v štajerskem zboru 11 konservativcev, 6 slovenskih narodnjakov in 6 ustavovernežev. Torej že 17 federalistov.

Koroški Slovenci!

Od vseh strani so prihajala na društvo „Trdnjava“ pisma, v kterih nas ne samo društveniki, ampak tudi drugi Slovenci na Koroškem prosijo, naj odbor „Trdnjave“ priporoča sposobne moze, ki se imajo v posameznih volitvenih okrajih voliti za poslance v deželni zbor. Nasvetovali so tudi tega in onega. Misli so prav različne. Nekteri hočejo, da bi se samo kmetovalci volili, drugi zopet trdijo, da kmetovalci za poslanstva niso

zmožni, nekteri hočejo same dohtarje, drugi same duhovnike.

Če se Slovenci ne zedinite, v nevarnosti ste, da se pri volitvah Vaši glasovi razcepijo, da Vas združeni nasprotniki povsod premagajo in da vse pri starem kopitu ostane. Razcepljeni glasovi so znamenje politične nezrelosti. Da se tej sramoti izognete, morate se združiti in prizadevati, da bodo vsi volilci z enim glasom kot poslance imenovali le one, ktere Vam danes priporočamo po dogovorih z veljavnimi poštenjaki in po naši vesti.

Volilci v velikovskem okraji, ki pridete 27. t. m. iz dežele v Velikovec volit, imate tako rekoč osodo vseh koroških Slovencev v svojih rokah. Vam bi vsi Slovenci po vsej pravici naj bolj za zlo jemali, ko bi se med seboj kavsali in manjšini zmago prepuščali. Vi se tudi najlože zedinite, ker imate moze v Vaši sredi, za ktere Vas Vaši nemški sosedi zavidajo. Imena, kakor **dr. Pavlič**, odvetnik v Velikovecu in **Anton Kušaj**, srenjski predstojnik v Černečah, so Vam dovolj znana. Kako je **dr. Pavlič** zgovoren, učen, priljuden, kako ljubi svoj slovenski narod in materni jezik, slovi po vsem Slovenskem. Kako **g. Kušaj** pozna potrebe in zadeve bornih kmetovalcev, kako je spoštovan v svoji sosesčini, ktera ga je izvolila za svojega srenjskega predstojnika, kako se je poganjal pri zborih kmečke družbe za slovenski jezik, koliko ima srčnosti in poguma, da bo gospodi razlagal težave in stiske kmečkega stanu, dobro vé vsak rodoljub.

Vi, ki pridete iz celovške okolice volit, ste že enkrat pokazali, da se znate dobro poskušati za svoje pravice. Prav tako! Tudi letos ne omahujte! do zmage je včasih dolga pot. Gospod **Kristjan Trampič** veliki posestnik in župan na Homberze, ki je delj časa služil v kancelijah, pozna Vaše pravice, plačuje sam visoke davke in se kot srenjski šolski svetovalec poteguje za slovenski jezik v slovenskih šolah, bode Vas v deželnem zboru gotovo prav dobro zagovarjal.

Volilci iz belajškega in rožeškega okraja pa volite gospoda grofa **Raim. Wagensperga**. On je sicer Nemec, pa eden tistih Nemcev, ki želijo in se potegujejo za popolno ravnopravnost narodov, ver in stanov, in je ves živ, da se zboljšajo težave nižih stanov.

Vi volilci iz zilske in kanalske doline pa ste si sami izposodili najskušenega in najgorkejšega zagovornika slovenskih pravic, namreč **g. profesorja Andreja Einspillerja**. Le na Vaše prošnje, da od Vas prevzamejo poslanstvo, niso se namreč postavili za kandidata kje drugod, kjer bi gotovo bili voljeni.

Slišali smo, da se kapeljski tržani in pliberški meščani nočejo vdeležavati volitev za mesta. To po našem prepričanju ni dobro. Ako ne volimo in ne govorimo mi, volijo in govorijo drugi ljudje, morebiti — naši nasprotniki.

V Celovcu 20. junija 1870.

V imenu društva „Trdnjave.“

Albin Poznik, predsednik. **Anton Šajnik**, predsednikov namestnik. **Ferdo Vigele**, tajnik.

C. k. národnim uradnikom po slovenskih pokrajinah, posebno pa v Ljubljani!

Pri volitvah deželnih poslancev leta 1867. je bilo vsled povelja dunajske vlade podložnim uradnikom po uradnih predstojnikih prepovedano, da ne smemo ná-

rodnih mož v deželni zbor voliti, ako nečemo službe izgubiti, in bili smo tudi moralično siljeni k volitvi protinarodnih kandidatov. — Zopet so volitve deželnih poslancev pred durmi, in sedanja dunajska vlada po zagotovilih vladnih časnikov ne bode nikomur ukazovala, da ali koga ima v deželni zbor voliti. Torej se morajo zdaj tudi c. k. uradniki svoje volilne pravice svobodno poslužiti, in sicer brez skrbi, da jih čaka zarad volitve narodnih kandidatov izguba službe, ali da bi se morali sploh komu za to odgovarjati, ali in koga so volili. — Vsakemu bi morala lastna vest izdajstvo svojega naroda očitati; kdor bi se v tako važni dobi kot je sedanja ne poslužil svoje volilne pravice na čast in blagor svoje domovine in svojega naroda, čegar kruh je. — Z volitvijo protinarodnih kandidatov, ki so si zapisali na svojo zastavo pogubo slovenskega naroda in izročitev naše krasne domovine v tujo oblast, bi kopali sami sebi in celemu narodu jamo, v kateri bi morali žalostno in sramotno poginiti. — Naš zatirani narod šteje med svojimi sinovi mnogo vrlih domoljubov, ali žali bože! tudi marsikterega izneverjenca, in med poslednimi nektere — „Herostratovega“ spomina vredne! Ne množimo vsaj mi, ki se štejemo med domačo inteligencijo, števila narodnih odpadnikov, ampak stopimo na dan volitve vsi možato pred volilno komisijo in dokažimo z volitvejo narodnih kandidatov djansko, da nam je čast in sreča našega naroda bolj pri srcu, nego dopadenje in pohvala kakega starokopitnega ali ustavovernega mandarina z enajsterimi gumbi. — Nekaj nas je, ki smo se že leta 1848. poganjali za pravice slovenskega naroda, pozneje pa smo iz narodnega bojišča odstopili, ker so nam službene razmere branile stati v prvi vrsti narodnih bojnikov. Kar nas je te vrste, moramo pa še posebno paziti, da ne zaostajamo v domoljubji za našimi mlajšimi brati, marveč jim moramo mi biti v izgled pogumnega domoljubja. — Ako nečemo v domači deželi vedno na zadnjem mestu stati, ošabnim tujcem pa prve sedeže, prve službe prepuščati, ne smemo svoje narodnosti in svojega uradniškega stanu sami poniževati in v prah in sužnost tujčevi peti tlačiti, mi se ne smemo z volitvijo protinarodnih kandidatov še dalje tujemu jarmu vklanяти, ki naš mili narod že skoz mnoga stoletja žuli in posebno nam uradnikom ne dá svobodno dihati. — Najlepša prilika je dana mnogoštevilnim uradnikom in drugim opravnikom javnih služeb v beli Ljubljani, da se skažejo prave sinove slovenskega naroda, ker oni s svojimi glasovi lahko naklonijo zmago narodnim kandidatom ljubljanskega mesta. Narod tudi to od njih pričakuje, ter se bode vedno hvaležno in s ponosom spominjal zmage, ktero si pribojuje s pomočjo svojih sinov uradniškega stanu. Dan zmage ljubljanskih narodnih kandidatov bode dan oživiljenega narodnega zaupanja do domačih uradnikov. Kolegi! Ozrite se po naši domovini, poslušajte kako ljudstvo o nas c. k. uradnikih govori! Ne s spoštovanjem, temuč v nas vidi ljudi, ki so mu sovražni. Da si je prejšnji absolutizem našega slabega glasa med narodom kriv, vendar smo krivi mi sami tudi. Držimo se naroda med kterim živimo, kterega sinovje smo in pridobili si bomo zopet ljubezen in spoštovanje in kot narodna inteligencija, kot značajni možje, bomo dobili zopet vpljiv, kterega nimamo med narodom. — Odveč bi bilo priporočanje narodnih kandidatov sploh, posebno pa narodnih kandidatov ljubljanskega mesta, gg. Horaka in Debevca; treba pa je spregovoriti nekaj

besedi o protinarodnih ljubljanskih kandidatih gg. dr. Kaltenegger-ju in dr. Suppan-u. — Nobeden teh dvéh gospodov ni domačinec in nobeden ni slovenskega jezika toliko zmožen, da bi se mogel s kom o kaki stvari slovenski pogovoriti. Nju politične delavnosti ne more nikdo tajiti, ali pa merita ta dva gospoda s svojo delavnostjo na blagor slovenske domovine, ktere glavno mesto je Ljubljana? — Gosp. dr. Kaltenegger se še posebno sklicuje na svojo mnogoletno delavnost v kranjskem deželnem zboru; na katero stran je bila pa ta njegova delavnost skoz in skoz obrnena? Nikdo ne more drugače odgovoriti, nego da je gosp. dr. Kaltenegger v vseh deželnih zbora mnogo govoril in vedno glasoval na prid in po volji — vlade in na poveljevanje padlega dunajskega državnega zbora. In ako pregledujemo politični program téh dveh gosp. dohtarjev, ali najdemo v njem le eno samo besedo, ki bi nas mogla prepričati ali ki bi nam vsaj kaj povedala o nju ljubezni do naše domovine, do našega naroda? — Ne dajmo v tako važnih zadevah, kot so volitve deželnih poslancev prednosti tujcem pred domačimi, ker s takim ravnanjem bi sami sebe in naš narod pred svetom sramotili, kazaje, da med domačimi možmi ne najdemo sposobnih in našega zaupanja vrednih deželnih poslancev. — Tujec bode le toliko časa na naši zemlji gospodoval, dokler se narod ne spametuje in mu ne odtegne svojih telesnih in duševnih moči. —

Iz Kranjskega, 21. junija 1870.

Uradnik iz dobe 1848.

Dopisi.

Iz Kostela. [Izv. dop.] 18. dan t. m. smo bili vsi kmetje I. in II. razreda v Kočevje pozvani, da bi si tam 7 volilnih mož volili. Ako pomislimo, da so se poprej, kar nam je znano, enake volitve vedno le doma v občini vršile, in da nam je sedaj od 3 do 7 ur dolgi pot v Kočevje, mnogo stroškov in truda prizadejal, moramo res malo liberalno ravnanje g. okrajnega glavarja naravnost grajati. Čudne misli so se nam že poprej zaradi tega v glavo vrivale, pa osupnilo nas je še le ondi do vrhunca, ko omenjeni dan v Kočevje v volilno pisarno stopimo, in ko se birokratični gospod ves razkačen pred nas postavi, in nad nami po stari uradniški postavi zarenči: — „Vi ste Kostelci! meni je bilo od deželne vlade naročeno, da vas semkaj v Kočevje k volitvi volilnih mož pozovem, s tem sem vam veliko stroškov prihranil; sploh pa jaz imam pravico volitve sklicati, kjer je mene volja, torej tisti, ki čez mene po časnikih pisari, in me črni, je en „šuft“ (Glej dopis iz Kostela v Novicah št. 24.) Nadalje pravi gospod: „Ta šuft naj bi bil mene pri sodniji tožil, če se mu moje ravnanje nepostavno dozdeva.“ — Nezamerite, gospod Fladung! nam se vaše opravičevanje, in grdenje, dopisnika „Novic“ jako nelogično dozdeva. Omenjeni dopisnik ni imel namena, kakor se vidi, da bi vas tožil, ampak hotel je le svetu pokazati, kako videlate, in vam resnico povedati. Kaj tedaj rentočite nad vsemi Kostelci, zaradi onega dopisovalca, ki vam je istino povedal. Da ste nam s tem, ker ste nas v Kočevje pozvali, veliko stroškov prihranili, moramo vam tu naravnost povedati, da to ni res, kajti vsak zmed nas si je prav lahko najmanj 1 gld. 50 kr. potrošil celi dan. Če bi torej vi res bili tako skrbni za nas, kakor sami pravite, da nas stroškov čuvate, bi pa bili morali k nam v Kostel priti, kar bi po naši misli ne bilo celo občine čez 20 gld. stalo in torej gotovo posameznega volilca čez 20 kr. ne. — Da še nekoliko o volitvah omenimo, ktere je vodil gospod finančni komisar Tratnik, sicer rojen Slovenec, vendar kakor se vidi hud, hud nemškutar; naj še omenimo, kako da so se volitve veršile: Volilcev se je bilo vkljub vsim zaprekam vendar precej lepo število nabralo, in volili smo skoraj enoglasno 7 volilnih mož, na katere se moremo popolnoma zanašati, da so pravi poštenjaki in domoljubi. Med temi možmi se nahajata tudi gg. župnika iz Banjaloke in Fare. Da pa so naši duhovni tem „liberalnim“ gospodom tern v peti, se vidi iz tega, ko je po dokončani volitvi g. okrajni glavar našega

župana poklical, da naj volilni zapisnik podpiše ter ga vprašal: „sind die beiden verfluchten Pfaffen auch dabei“?! Kaj ne g. Fladung! To je omikano!

Iz Liburnije 21. jun. [Izv. dop.] Naši sovražniki delajo na tajno, da bi nas zopet zastopal kateri neprijatelj narodnega napredka in blagostanja. Ne pustimo se varati, ne verujmo vsakemu sladko smehljajočemu se mameluku! Dozdaj smo imeli za kmetski volilni okraj Volovskega in Novogradskega kotara poslanca: g. de Clesius c. k. okrajni glavar in g. Stepančič-ča, ki nikdar v Poreču ni bil — zakaj? — Ne vemo! — No, kaj nam je pa g. de Clesius c. k. glavar pridobil? — Nič! — Tudi ni pokazal, da bi za svoje volilce hotel skrbeti, raje je pri najvažnejših narodnih in narodno gospodarstvenih vprašanjih mirno sedel. Kakšen prijatelj narodne svobode in občinske samouprave je isti gospod, jasno nam kaže „Novičin“ dopisnik iz Materije, kjer so že dvakrat volili občinski odbor, pa ga še sedaj nimajo, ker je več narodnjakov, kakor mameluških podvržencev. Blizo tako smo lani čitali v „Slov. Narodu“, da tudi Lovranci še nimajo novega občinskega odbora, premda so tudi oni že dvakrat volili. Prva volitev g. Clesiju ni bila po volji, druga pa volilcem ne, kateri so ravno zavoljo te volitve g. Clesija c. k. glavarja, tožili pri deželni vladi. Da v Bergudu ni šole se sploh njemu pripisuje, ker je z birokratičnim postopanjem g. M—a. iz šole segnal, a drugega učitelja ni namestil, ker ni, kdo bi ga plačal. Dopisuje le italijansko ali nemško. Je li tak gospod vreden našega poverenja? — Ne! — Vi volilci iz Novogradskega kotara dajte nam Liburncem bratinsko roko, izberimo si rodoljubne moze iz naše sredine; namreč g. Urbana Golmajera, župnika v Beršec-u in g. Rubeša, občinskega glavarja (župana) v Kastvi — za kmetski okraj, — za mesta Novigrad, Kastav, Volovska, Lovran in Mošćenice pa g. Franja Maroti-a (na Spinčičih)! — G. Urban Golmajer je neustrašljivi boritelj za narodno zavest, občinsko samoupravo, sploh naše blagostanje, Slovan je z dušo in telesom, ognjeni častivec naroda, iz katerega je potekel, srčni prijatelj kmeta med katerim živi! — G. Rubeša je svoje rodoljubje skazal na Taboru pri Kalcu, kjer je zedinjeno Slovenijo zagovarjal. G. Franja Maroti-a vam ni treba priporočati, vsaj ga vsi poznate!

Ti moze so za nas, ker ne vidijo samo naših žuljev, ampak jih tudi sami čutijo; zato bodo gotovo skrbeli, da se nam bremena polakšaja, in dajo pravice, ktere so naše po božjih in človeških postavah!

Torej izberimo jih vsi soglasno!

Iz Solkana dne 22. junija. [Izv. dop.] Volitve deželnih poslancev so tukaj, gotovo eden najvažnejših trenotkov v političnem življenju, v katerem razodene ljudstvo svoj značaj, svojo politično zrelost ali nezrelost, v katerem si lahko postavi temelj prihodnje sreče ali nesreče. Treba je tedaj za ta preimenitni trenotek dobro pripravljeni biti in trdno stati pri volitvi za tiste moze, od katerih smemo pričakovati, da nas bodo neustrašljivo po namenu naših taborskih sklepov zastopali. — Kakor peklenski sovražnik v zadnjih trenotkih življenja, tako lazijo zdaj podkupljeni in zapeljani skušnjavci po našem in po drugih volilnih okrajih, ter odvrčajo z najostudnejšimi lažmi ljudsko zaupanje od onih rodoljubnih mož, ktere je društvo Soča po najboljšem prepričanju in gotovo tudi z najboljšim namenom za poslance nasvetovalo. Volilci, pazite skrbno, da vas ti hudobni zaleznički s prilizneno besedo ne prevarijo in zapeljejo! vedite dobro, da ti ostudni človeški zavržki delajo za nam neugodno vladno in ne za ljudstvo, da oni se trudijo za naše narodno pogubljenje — in kratko za naš blagor.

Prejšnja leta je delala vlada na Goriškem proti italijanski stranki, ter ji je vrivala, kolikor mogoče vladnih mož; slovensko stranko je celo nekako podpirala. Zdaj so se reči preobrnila. Vladi menda ni prav všeč, da se je slovensko ljudstvo prebudilo, da se začinja zavedati svojih pravic ter slobodno gibati. Dokler smo pri vsaki priliki v njeno naročje pribegali in v njenem varstvu narodno dremali, nas je v miru pustila in nas celo branila; kakor hitro smo se pa jeli iz vladnih poveljev izvijati, sami delati in sami za se skrbeti, je koj brzdo nategnila in zdaj dela in se trudi

zato, da bi nam kolikor mogoče vladnih mož v deželni zbor nasilila in s tem slovensko stranko popolnoma oslabila in ob veljavo pripravila.

Med takimi vladnimi kandidati sta v prvi vrsti naš bivši poslanec c. k. profesor Marušič in c. k. okrajni glavar baron Pino, ki se ponujata v okraju goriške okolice za poslanca.

Prvi bi nas v resnici lahko zastopal v dež. zboru, ako bi se ne bil ljudski strani izneveril, ter se vladi popolnoma v naročje vrgel. Kdor z nam nepravilno vladno pakuje in njene priporočence — celo tujce — podpira, tak ne more biti po nobenem načinu za ljudstvo, ampak imeti ga moramo naravnost — za odpadnika. Sicer je že ranca Domovina zadosti jasno kazala, kam pes taco moli.

Gospod baron Pino je sicer izvrsten polit. uradnik, delavna moč, kakoršno je treba iskati; — tudi našega jezika se je kaj naglo naučil in skrbel je, da se je v svojem uradu Slovence na videz pravičnega kazal. S tem pa, da hoče zdaj siloma naš poslanec postati je očitno dokazano, zakaj se je gosp. baron tako marljivo slovenski učil, zakaj se je tako neskončno uljudnega delal proti gosp. županom, zakaj se je dajal pri njih v svate vabiti; zakaj je celo na taboro hodil in v Tominu kakor pravijo, za Slovenijo roko vzdignil. — Vse to nam je zdaj jasno.

Pri tej priliki naj obrnemo pozornost volilcev na nek dogodek, katerega se gotovo še dobro spominjajo. Polit. društvo „Soča“, ktero si je postavilo nalogo, da hoče skrbeti ne le za povzdigo duševnega ampak tudi materialnega blagostanja goriških Slovencev, je bilo sklenilo, na to paziti, da se bodo volitve okrajnih cenilnih komisij za preuravnavo zemljiščnega davka, kolikor mogoče vgodno vršile. V ta namen je bil povabil odbor nekoliko najveljavnejših mož vseh goriško-slovenskih okrajev k posvetovanju v Goriško čitalnico. Tu se je razgovarjalo o postavi zastran preuravnave davkov in posebno, kateri moze naj bi se v dotične komisije volili, kake zmožnosti da morajo imeti in enake reči. Nikdo ni žal besede spregovoril niti proti vladi niti proti njenim zastopnikom. Med nazočimi sta pa že morala eden ali dva biti, ktere so policijske njune ušesa, — ali pa nevednost — zapeljala, da sta karsibodi krivo razumela — in potem koj pri glavarstvu raztrobila. Kaj se zgodi? Samo na podlagi teh krivičnih ovadeb in ne da bi se bilo glavarstvo poprej natančneji prepičalo — vložilo je koj pri pristojni sodniji tožbo — in ne za malenkosti — ampak kar naravnost zaradi kaljenja javnega miru kar bi bilo lahko, ako bi se bilo moglo dokazati, enega ali drugega do 3 leta v kajho pripravilo. — Preiskava zaradi te reči je dolgo trpela, vsi kolikor jih je bilo pri posvetovanju nazočih in še več drugih zraven so bili zaslišani v Goričici pri okrožni sodniji in pri okr. sodnijah v Tominu, v Komnu in menda tudi v Sežani; večidel se ve, da se je morala pričem pot iz kazenskega zaloga plačati — tedaj tudi obilo stroškov — in vse to vsled glavarstvene ovadbe, ki se je opirala edino le na povedbe enega ali dveh lažljivih ali nevednih ovadnikov. — Ker ni bilo mogoče, da bi bili priče kaj donesle proti zatoženim — je nadsodnija menda že davno vsa dotična pisma pod klop vrgla.

Koliko zgubljenega časa, koliko potrate papirja in denarja, koliko nepotrebnih nadlog in nevšečnosti vsled tožbe slavnega glavarstva, ki je tu prav sijajno dokazalo, kako naglo je pripravljeno, nas Slovence namesto na srce na zid pritisniti. In kdo je odgovoren za pisma, za odloke, za tožbe slavnega glavarstva? Nobeden drugi — nego gospod glavar, tisti, ki hoče zdaj po vsi sili naš poslanec postati.

Še nekaj naj opomnimo. Šempaskega tabora se goriški Slovenci tudi gotovo še dobro spominjate. Kako se vam je tačas vljudno pot skozi Gorico zapirala, kako so bili vse vrhove v mesto oboroženi žandarji in policaji zasedli, da so vas proč odganjali, kak lep in za nas Slovence častitljiv plakat (razglas) se je bil takrat povsod po mestu in zvonaj mesta po zidih prilepljal, tudi v c. k. „Domovini“ je bil ponatisnen, vse to vam mora biti še dobro znano. In veste na čigavo povelje se je vse to zgodilo in kdo je bil pod omenje-

nim razglasom podpisan? — Baron Pino, kateri si hoče zdaj pri nas s poslanstvom lestvo (lojtro) pridobiti, po kateri se bo zdaj ložej na više stopnje pomikal.

Tedaj pazite dobro, da takih mož ne izvolite, ki si želé s poslanstvom le sebi pomagati — za ljudstvo pa toliko marajo, kolikor za lanski sneg, ki se ne bri-gajo za ljudske sklepe in zahteve, marveč za vladne namere — tudi če so nam še tako nasprotne ali ne-varne. —

Nikdar ne bi bili za taka pojasnila za pero pri-jeli, ako bi ne spoznali za svojo dolžnost, obraniti se z vso močjo takih poslancev, ki niso bili, niso in ne bodo nikdar za ljudstvo ni, za njegove prave koristi, dokler nam je vlada nepravilna. Kot vladna služabnika ne moreta ljudstvu in vladi ob enem ustrezati, ampak eden ali drugi je gotovo goljufan.

Prihodnjič nekoliko o „Sočinih“ priporočencih.

Politični razgled.

Iz Dunaja se poroča, da vlada hoče Stre-mayerja v ministerstvo vzeti. Ker je v Lipnici pri volitvi padel, moral se bode torej drugje voliti dati.

Na spodnjem Avstrijskem so zmagali pri volitvah liberalci. Med temi je večina prejšnji enaka, mnogo celo starih poslancev. V dunajskem mestu so voljeni: Giskra, Brestel, Kuranda. Eden se ima še v ožji volitvi voliti. V predmestjih so voljeni: dunajski župan Felder, dalje: Klem, Steudel, Löblich in Šrank (poslednji po ostrem boji v ožji volitvi proti Šindlerju, ki je vendar srečno padel.) Ti zadnji štirje so na-predne stranke in federalistom mnogo bliže nego usta-verneži. Na Landstrasse je zmagal v ožji volitvi dr. Kopp, političen brbljač in centralist.

Iz Ljubljane se v „Politik“ piše o zdanjih volitvah na Kranjskem. Na koncu tega dopisa se pravi: „Bog daj, da bi voditelji slovenskega ljudstva vendar k spoznanju prišli, da politika dozdanjega omočičnega upanja (hoffnungsduselei) nič ne velja, ter da Slovenci enkrat že v skrajnem času na tist pot stopijo, na katerem so Čehi že tri leta.“

Na Moravskem so česki narodni po-slanci deklaranti povsod slavno zmagali, da, še dva nova poslance dobili. Kolikor je dozdanj znano je iz-voljenih po kmečkih občinah 23 českih deklarantov in 7 „liberalnih“ Nemcev. V Znojmu, kjer je bil dozdanj Nemec Fux poslanec zmagal je za en glas Čeh Pod-vesky s 78 glasovi prot 77. — Ako zmagajo še v ve-likem posestvn, moravski zbor gotovo ne pošlje po-slancev v državni zbor.

Rusinom v Galiciji naroča pražka „Pol.“, naj ne-hajo biti prijatelji in orodje nemške tlačilne klike, temuč naj se s Smolkovo stranko zedinijo. Na njih je določiti v gališkem zboru federalizem, in ne bodo mogli odgovor dajati družim Slovanom, ako se nemško centralistične politike drže.

Španska zbornica kortesov je sklenila raziti se do 31. oktobra. Torej je iskanje po kralju ustav-ljeno do tačas.

Razne stvari.

* (Program narodnega kandidata dr. K. Ipavica.) „Gospodom volilcem za mesta in trge Celje, Brežice, Gornji grad, Laško, Ljubno, Mozirje, Sevnica, Vojnik, Žavec. — Gospodje volilci! Domo-ljubni možje izmed Vas so me pozvali, naj se oglasim kot kandidat za volitev poslanca v štajerski deželni zbor. Rade volje sprejemam ta častni klic ter si štejem v dolžnost vsem čestitim gospodom volilcem ob kratkem razložiti svoja politična mišljenja. Podloga mojega po-litičnega prizadevanja bode: mir med narodi, sprava in svobodnost napredek. Da pa pridemo k miru med narodi, katerega si mora posebno meščanstvo želeči, ter da ne-hajo razpori, ki zdaj stranke na dvoje delé in srd v srca sejejo, treba je, da smo eden družemu pravični. Kajti nobena moč ne bode odpravila med stran-kami razprtije, iz katere imajo le sovražniki vsestransko

svobode dobiček, ako se idéje in tirjatve, katere je duh našega časa rodil in ki so se globoko v ljudstvo svoje korenine zasadile, samo trdovratno odbijajo. Ena naj-imenitnejših za tega delj, ker ima ta pomen in ga mora imeti: omiko in vednost sploh in v ves narod razširiti in razviti. Iz tega trdnega prepričanja, katero imajo gotovo z menoj vred tudi vsi svobodomiselni so-meščani, sem jaz za polno narodno ravnopravnost in za to, da se dajo vsaki narodnosti vse tiste naravne pravice brez prikrajšanja, katere so potrebne za njeno zdravo življenje in svobodno razvijanje. Ako me bode torej, čestiti someščani, Vaše čestilno zaupanje v de-želni zbor poklicalo, bom po tem prepričanju z vsemi svojimi močmi delal, s premislekom, da ne more biti ni v dobičku ni v volji resnično liberalnega meščanstva, opravičena prizadevanja zatirati. Ker sem več let v Celji bil, poznam posebne potrebe Vašega volilnega okraja prav dobro. Kot samostojen mož, kateri si bode v svesti svoje dolžnosti, bom odločno zastopal Vaše ko-risti. V vseh vprašanjih me bode vodili samo Vaš blagor in načela pravice, svobode in napredka. V Mariboru 23. junija 1870. Dr. Karl Ipavic.

* (Vabilo.) Moje srbske, hrvatske in slovenske pesmi“ op 5. se že tiskajo, in bojo do konca tega me-seca gotove. V tem zvezku so sledeče pesmi: 1. „Sablja moja“ za glasovir in moški zbor; 2. „Uzor“, samospjev s spremljevanjem glasovira; „Domočutstvo“, moški zbor. — Prosim moje prijatelje in znance in vse ljubitelje narodne umetnosti, naj se potrudijo tudi naročnikov nabirati. Na vsakih 5 eksemplarov dajem enega po vrhu. Cena je 1. gld. Denar se pošlje naprej ali po poštne povzetki (Postnachnahme). — Na svetlo prišle so moje „srbske, hrvatske in slovenske pesmi“ (op. 4.) in sicer: 1. Slavenska himna; 2. Onam' onamo; 3. Moja ladja; 4. Šta čutiš; 5. Oj krčmar, čaše amo; 6. Bogovi silni; 7. Beše jedno zlatno doba. Cena temu zvezku je 2 gold. Kdor vzame 5 eksemplarov, dobi enega po vrhu. — Prosim vsa sl. vredništva slovenskih časnikov, da to povabilo v svoje liste sprejmejo. D. Jenko.

* (O surovem napadu) na narodna mari-borska kandidata prinaša „Politik“ poročilo po „Slov. Narodu“ ter pristavlja: „Ustavovni časopisi bodo molčali o tem dogodku, ali ga lepšali, ali zavijali. (To se res že godi.) Vajeni smo že tacega ravnanja od teh „objektivnih“ advokatov javnega mnenja. Zna-čajna je opomba c. kr. namestništvu služkega lista („Prager Abendblatt“), da se v telegramu ni povedalo, da je katoliško društvo osnovalo ta shod. Mi nimamo vzroka (pravi dalje „Pol.“ za kakšno katoliško društvo navduševati se, ali čudno je pa le, da je v Avstriji že tako daleč prišlo, ka je hrup zavoljo tega menj kazni in graje vreden, ker ga osnuje kako katoliško društvo. Tak shod se torej sme pod azistenco žan-darjev meni nič tebi nič kar preteptati.“ — Še enkrat ponavljamo, da ta shod ni imel nič z nobenim katol-škim zborom opraviti. To je izmišljija necega človeka v Bistrici ki ga kličejo za Wagnerja, in pa maribor-skih lažnikov pri „M. Ztg.“

* (Centralni volilni slovenski odbor) je zadovoljen z izidom volitev na slovenskem Štajer-skem. Res, da v Mariboru ni dobro izpadlo. Ali manj-šina, ki šteje čez osemdeset glasov je tolažilna če po-mislimo da so ti 80 vrli domorodni možje, ki so stali ne-premagljivo vsemu mestnemu terorizmu nasproti, cve-t zavednosti in značajnosti, vemo, da se okoli njih na-bere z napredujočim časom večina. Slava vrlim možém, ki so za svojo domovino in narodnost svojo dolžnost storili! — Iz Brežic nimamo poročila zakaj ni voljen za slovensko stvar zaslužni, od centralnega odbora pri-poročani svobodomiselni g. Lenček. Menimo pa, da je g. Lenček sam le zarad tega odstopil, da ne bi iz na-rodne needinosti dobiček imel nemškutar del' Cott. Živio Lenček!

* (Waser) je pisal županu v Ptuj, da bi rad kandidiral. Pa mož ni dobil nobenega odgovora. — Ne bo torej mogel več v deželnem zboru ščuvati, naj se slovenski narodni voditelji s drogi in palicami za-pode, kakor je lani storil, in na nemškem fabrikantu Sternbergeru in ponemčenem Soršaku pridne in po-slušne učence našel.

* (Dr. France Cucek. †) Iz Knežaka se nam 21. junija piše: Naznanja se vesm prijateljem, da je 16. t. m. na Reki umrl po dolgem boleovanji g. doktor France Cucek. Ob enem se zahvaljuje njegov žalostni oče in vsa rodbina velečestitim gospodom in sorojakom, ki so ga spremili v lepem številu do groba! Bodi mu večni pokoj in sladek spomin, mati Slava pa obžaluj vrlega sina! —

* (Kaiserfeld), ki je na Nemškem dobil le 12 glasov, bode baje v Mariboru kandidiran. Čuje se, da tu nekteri Reuterja nameravajo siliti naj odstopi, da bo moglo mariborsko mesto „čast imeti“ tako velicega moža voliti.

* (Iz Dunaja.) [Telegram.] Živeli slovenski po-slanci štajerskih okrajev! Živeli vrli boritelji za s v o-bodno zedinjeno Slovenijo! Slovenski študentje na Dunaji.

* (Jurij Jenko) je imenovan za ministerijal-nega svetovalca.

Poslano. *)

V Gorici, 22. junija. —

V listu 71. „Slovensk. Naroda“ od 21. jun. t. l. sem naletel na dopis iz Gorice od 16. jun., kateri me ne obdeluje. Dovolite, da nektore reči v tem dopisu po-jasnim in popravim.

Naroprej govori g. dopisnik o moji kandidaturi za deželni zbor v okolici goriški, ter pravi, da — ker me ni „narodna“ stranka (recte „Soča“) za kandidata priporočila — „vrgel sem se v ladi v naročje.“ Res-nično je to-le: Če me je kateri osebnih ali političnih mojih prijatelov kedaj vprašal, kaj mislim gledé na bližnje volitve, rekel sem mu: Jaz stojim tu, kjer sem stal l. 1867 *); če me hoče kdo imeti, ve, kje me najti; če me hoče kdo spodrinati, naj me spodrine. Jaz ne silim samega sebe nikomur, sem rekel; za to pa mi je mar, da ne bodo naše volitve deželi in narodu na škodo in sramoto. Držeč ne tega gesla sem se večkrat z dr. Tonkli-em in drugimi našimi veljaki o volitvah pogovarjal; samo z odborom političkega društva „Soča“ (ktero sicer spoštujem) sem rekel, da nočem imeti nič opraviti. Zakaj ne, to in marsikaj družega povem po volitvah; znabiti, da bodo moja pojasnila Slovincem zanimiva. Iz teh pojasnil bo tudi razvidno, kaj pomenja in kam merijo besede, ki se v mnogih do-pisih v „Nar.“ povdarjajo, besede namreč „v ladi in možje“, „v ladi v naročje“ itd. O tem torej za zdaj molčim, ker nočem motiti volilcev, tik pred voljenjem; molčati pa ne smem o tem, kar dopisnik o mojem zna-čaju, kot gimn. kateheta piše. Očita mi

1. „da občujem z gimnazijskimi professorji, za-stopniki nemške kulture.“ Moj Bog! saj med grehi v mojem katehizmu (Lesar-jevem) naštetim ne nahajam tega, da bi kollega s kollegi ne smel pred in po šoli enmalo pokramljati in na ulicah pozdraviti jih. Ali ve kdo še za kako drugo občenje?

2. „Imenovanje gosp. Hribar-ja za učitelja petja ni bilo Marušič-u po godu!?“ Ljubi ljudje, saj sem ga j ez imenoval (t. j. jez kot ud dež. šolsk. svetovalstva.) Tudi da je g. Hr. iz Ipave v Gorico za normaln. učitelja prišel, prizadeval sem si, kolikor je moja beseda takrat zdala, zraven g. Winkler-ja tudi jaz. In že po-pred, kakor tudi pozneje, sem imel priliko, njegovo spretnost po časnikih razglašati.

3. Besede v dopisu „Cerkveno petje (M.) vedno graja in napada pesmi, ki se pojó, posebno pa lastne kompozicije g. Hribar-jeve“ bo vedel najbolje, in naj-verjetnejše g. Hribar sam pojasniti, kolikor jih ne po-jasnuje že — točka 2. G. Hribarja prosim, naj priobči svoja pojasnila v „Narodu.“ Tako utegne tudi nasled-njo zastavico g. Hr. narbolje rešiti: „Marušič je več-krat privatno izrekel željo, da bi se pelo v cerkvi zopet nemški.“ Jaz naj povem že naprej to-le: Na tukajš-

*) Da g. Marušič ne bo rekel, da smo pristranski in krivični, natisnemo to opravičevanje, dasi je dolgo.

**) Ste malo zadaj ostali, gospod! Skušajte da boste nas druge došli. Mi stojimo že v 1870. letu po Kristu.

njem gimnaziji se je pelo od nekdanj nemški in latinski. Tako tudi letos. Jaz sem kot dijak tako pel, kot katehet leta 1857 tako našel in tako je ostalo do današnjega dne. Ko se je začelo učiti verstvo na spodnjem gimnaziji v maternem jeziku (slov. in ital.) *, sprožil sem jaz, naj bi bile tudi ekshorte in naj bi se dosledno tudi pelo, v tistih jezikih, v katerih se verstvo razlaga, pa mi ni obveljalo. In težave so bile res in so še zdaj velike, česar pa ni prilike tu razlagati. V konferencah učiteljskega sveta ta stvar ni nikdar obravnavala, in se tudi ne bode, če vsled neprevidnih dopisov po sili na dnevni red ne pride. O svojem času se bo dala tudi ta zadeva primerno uravnati.

4. „Tudi pri procesiji (na sv. Rešnj. Telesa dan) je hotel g. Marušič proti g. Hribarju in njegovemu zboru demonstrirati, pa mu je spodletelo“. To natolcevanje bi bilo presneto abotno, ko bi tako zlobno ne bilo. Od kar jez pametim, smo peli pri procesiji sv. R. T. vselej „Pange lingua“ in „Sacris solemniis“;

*) Leta 1863 sem vpeljal jaz na svojo odgovornost v I. raz. katekizem v slov. in ital. jeziku. Pozneje sem tako dolgo ril, dokler sem dosegel od vlade razpis, da se sme verstvo skozi celi gimnazij (v paralelnih razdelkih) v maternem jeziku učiti. To se je izpeljalo od l. 1865—1897. Na višji gimnaziji se omenjeni razpis, ker je le fakultativen, ni izvršil iz vzrokov, ki jih ne morem tu navajati. Pis.

pela je te pesmi vsa mladina po črez poznani cerkvenoljudski melodiji. Pred nekimi leti, ko je še g. Schreiber učence tudi umetno peti učil, izuril si je bil zbor in pel z njim z dovoljenjem ravnateljstva (ktero se je poprej preverilo, da je zbor dovolj uglašen) četverspeve. Poznejših let je bil dijak Kocjančič glasovodja jako izurjenega p. zbora, ki je tudi pri procesiji pel. Že prvo leto, pod Schreiberjem, smo zapazili vodja H. jez in drugi, da prepevanje samih kvartetov je vzrok tej neprilicnosti, da se vsa nepojoda mladina preveč raztresa in da le skupno (ljudsko) petje učence pobožno zbrane vzdržuje. Za tega voljo je bila ta reč od tistih mal tako vrejena, da kedarkoli so se kvarteti peli, peli so se le na postajah, hode pa je vsa mladina pela. Ko je zvonjenje prenehalo in vsa procesija se ustavila, bilo je pa prav lepo slišati pevski bor. Da imamo pri nas tak red, povedal sem g. Hr. par dni pred sv. R. T. in mu sploh vse razložil, kakor zdaj tukaj. Jaz sem se navadnega reda držal, zakaj pevski zbor ne, ne vem; pel je namreč tudi hodé (in vmes nižji gimnazi in realka). Mladino nižjih razredov zbrano vzdrževati, bilo je letos tem potrebnije, ker ni šla procesija prav po redu, se je ravno pri srednjih šolah gatila, in to mladino mami, (o teh rečeh jaz nekaj razumem, ker sem se goriške procesije najmanj kakih 25krat vdeležil in jo tudi dvakrat vredoval). Petje

srednjih šol pa se je vrstilo tako, da je pela enkrat realka, potle zbor gimnazijski ali pa nižji gimnazi, nobenkrat pa se ni pelo na dveh straneh h kratu. To je vsa M—čeva demonstracija.

Po teh pojasnilih bi jaz goriški dopis rad še drugače glosiral, pa nočem. Samo zastran g. Hribarja kot učitelja petja naj nekaj omenim. Jaz sem do sedaj mislil, da sem Hr—arjev zagovornik in pokrovitelj in tudi drugi me imajo za takega. Moja kandidatura je nekterim ljudem tako pamet zmešala, (?) da se niso sramovali poslati med svet sestavek, kakoršen je pojasnjeni dopis od 16. junija. Gospoda! marsikaj velja sedanj čas za pripuščeno agitacijsko sredstvo, a vse — do neke meje. Z izmišljijami, lažmi in obrekovanjem ne poderete mene; varujte se, da ne podkopate samih sebe.

A Marušič.

Dunajska borsa 24. junija.

Enotni drž. dolg v bankovcih	60 fl. — kr.
5% metalike z obresti v maji in nov. — „ — „	
Enotni drž. dolg v srebru	68 „ 60 „
1860 drž. posojilo	95 „ 40 „
Akoije narod. banke	718 „ — „
Kreditne akcije	253 „ 50 „
London	119 „ 60 „
Srebro	117 „ 60 „
Napol	9 „ 65 „

Prostovoljno se prodaja v i n o g r a d .

S tem se na zna je daje, da bodo v torek 12. junija 1870 dopoldne ob 11. uri prostovoljno na dražbi prodajana poprej Taernesov vinogradska posestva.

Te obstoje razven iz zidane, s ceglom krite, dobro ohranjene gosposke hiše, ki se zapira z dvojnimi železnimi vrati, ter ima tri sobe za stanovanje, obokano klet za petdeset polovnjakov, dalje iz potrebnih vincarij: še iz zemljišč 45 oralov in 851 kvadr. sežnjev in sicer

okoli 10 oralov vinograda

7 „ gozde za posekati

18 „ gozda niže rasti

4 „ s kostanjem obrastnega gozda,

zraven sadnji vrt, njive, travniki in pašniki.

Ta posestva so pri svetem Duha v občini Rodnisberg, na enem najlepših krajev samo 1½ uro od mesta Ptuj proč; voziti se je tje lahko. Pridela se izvrstno vino in zdravo podnebje daje eno najprijetnejših prebivališč.

Razklicana bodo pri dražbi za 8000 gld., od katerih je 10 prtc. vadium-a položiti. Drugi pogoji licitacije se lahko pogledajo pri slavni c. kr. okrajni sodnji v Ptuj, ali pa v kanceliji c. kr. notarja France Rodošeka v Ptuj. (2)

(3)

C. k. priv.

V 5 minutah bele zobe.

Od dunajskega zdravniškega svetovalstva preskušena „vilna zobna pasta“ („elfen-zahn-pasta“) vsled svojih protignjilobnih in protikurdejskih (antiskorbutnih) lastnosti neskončno dobrodejno in zdravilno vpliva tudi na zobno meso in na vse tvorine ust, tako da so vsacemu, kdor jo rabi, seveda nepotrebne vse zdravniške ustne vode, paste in štupe.

Rumeni in črni zobje postanejo pri prvi porabi te paste v petih minutah pod polnim poroščvom beli ko sneg, ker se z njo odpravi tudi najdebelejša veštanjska skorja.

En karton s podukom velja 1 gl. 80 kr. a. v. ali 1 tolar v srebru.

Da se izogne ponarejevanju, stoji na vsakem kartonu moj podpis.

Kupčijska zaloga

Traugott Feitel-na

Kärntner-Ring Nr. 2 na Dunaji.

Dober kup kinč za gospode in gospoje.

Ta kinč izdelan iz nove kovi (imenovana novo zlato) odvisen dela pravi kinč, ker ta novi izdelek v barvi in obliki ne stoji za pravim, in ima to dobroto, da vsa stvar ne velja 4. del tega, kar se mora pri pravem plačati za obliko; torej si tem češče lahko vsakdo omisli najnovejše in najmodernejšo. Celo strokovnjaki se lahko motijo pri tem delu, tako natanko je vse ponarejeno.

Najnovejši kinči vse modične oblike iz novega zlata, ktero zmerom ohrani zlato barvo in je torej motljivo podoben pravemu kinču s ponarejenimi kamni in postekljenjem hakov oblika tirja.

Broše, fine po kr. 40, 60, 80, f. najfineje po f. 1.50, 1.80, 2, 2.50.

Uhani, finih par po kr. 50, 80, f. 1, najfineje po f. 1.50, 2, 2.50.

Cele garniture, broše in uhani, 80 kr., f. 1.20, 1.60, najlepše delane f. 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 5.

Brasletti, fini po kr. 50, 80, f. 1, najfineje delani f. 1.50, 2, 3, 3.50.

Najlepši kolierji po kr. 90. f. 1.20, 1.50.

Medailoni, finikr. 20, 40, 60, najfineji kr. 80, f. 1.50.

Glavniki za v lase, z novo zlato lepšavo po kr. 30. f. 1.50, 2, 3.

Prstani, motljivo izdelani, z raznimi ponarejenimi kamni po kr. 30, 40, 50, 60, 80, f. 1.

Najlepše urne verižice za gospode, kratke po kr. 50, 80, f. 1, 1.50, 2. Dolge benečanske oblike f. 1.40, 1.80, 2.

Iglice za gospode po kr. 20, 40, 60, 80.

Gumbe na srajce po kr. 10, 15, 20, 30.

Manšetne gumbe po kr. 20, 30, 40, 60, 80.

Ovratne gumbe po 5 in 10 kr.

Cele garniture srajčnih in manšetnih gumbic najlepše delo po kr. 50, 80 f. 1, 1.50.

Šnopič malenkosti k uram, prav lepo sestavljen po kr. 60, 80, f. 1.

Pravi zlati prstani s kamni po f. 1.50, 2, 2.50.

13lotne puncirane srebrne verige, vogenji pozlačena, kratke po f. 3.50, 4. dolgo po f. 6, 7.

13lotni srebrni medalijoni, v ognji pozlačeni in posteklenjeni f. 2.50, 3.

Najmodernejši jekleni kinči.

sestavljani iz mnogih lepobrušenih jeklenih iglic.

1 broša po kr. 40, 60, 80, f. 1; 1 broša srebrno obrobjena po f. 1.50, 2, 3; 1 par uhanov po kr. 50, 60, 80, f. 1; 1 par uhanov srebrno obrobjenih po gl. 1.50, 2, 3, 3.50.

Srebrnina, najfineja 13lotna, najnovejšo oblike.

s uradno marko c. kr. dunajske puncarije.

Le ker sem na debelo po ceni nakupil starega srebra, mi je mogoče, po sledeči ceni pravo srebrnino prodajati; staro srebro jemljem v zameno.

1 ducend nož 15 f., 1 ded. vilic 15 f., 1 ded. desertnih nož 10—50 f., 1 ded. desertnih vilic 10—50 f., 1 ded. žlico teš 58 f. otročjih žlic 35 f., kavinih 26 f., 1 velika žlica za juho 18 f., 1 žlica za sočrje 1/2 f., 1 žlica za ribe 12 f., 1 čajni precejnik 5 f., sladkorni razsipavec 10 f., razsipavec za poper 8 f. 50, klešče za sladkor 6—50 f., povoj za prtiče 4 f., solnica, pripr. tžk 5 f., solnica, dvojna 10 f., jajčni drobljač 5 f., 1 kupica za vino krasna 18 f., posoda za jesih in olje 30 f., korbič za sadje dobro delo 30 f., ročni svečnik 9 f., 50, itd. itd.

Vse to blago se dobi za to ceno v tej kakovosti edino pri podpisnem trgovcu. Cena se za stonj naznanja, Zapisnik cene je vsakomu zanimljiv. (10)

Krasobazar, A. FRIEDMANN-a na Dunaji, Praterstrasse Nr. 26.

Epileptični krč (božjast)

pismo zdravi specialni zdravnik za božjast doktor **O. Killisch v Berlinu.**

zdaj: Luisenstrasse 45. — Ozdravil jih je že nad sto. (23)